

ידיעות שבת

גליון הקודש

גליון שבועי לעונג שבת

אנטוורפן, בלגיא, יצ"ץ

מערכת: yedioshabos@skynet.be

נס"ך

שנה 1 גליון 21 לכבוד ש"ק י"ג סיון התשע"ב

2 June 2012

פרשת נשא

וידבר י-הוה אל משה וכו' נשא את ראש בני גרשון וכו'

צריך להבין למה התחילה התורה את ברכת בני לוי בפרשת במדבר והמשיכה בפרשת נשא, וגם למה התחילה ספירת בני לוי עם קהת לפני גרשון שהיה הבכור?

ואולי אפשר לומר, שהתורה התחילה עם קהת כי משה ואהרן היו מבני קהת וכמובא בחז"ל, שמשפחת קהתני הייתה המשפחה הכי חשובה משבט לוי. אבל כדי לחלק כבוד לבני גרשון כי להם משפט הבכורה, התחילה התורה את פרשת נשא עם בני גרשון, מה שאין כן ספירת בני קהת לא התחילה בראש פרשת במדבר אלא באמצעה.

ב.נ.

כה תברכו את בני ישראל וכו'

נראה, שברכת כהנים כוללת את כל מה שאפשר לברך את האדם: 'יברכך ה' וישמרך', זו הברכה הבסיסית שה' מברכו על ידי הכהנים שיהיה לו את האמצעים הגשמיים לעבוד את ה', אם זה בריאות, פרנסה, או שאר הצרכים הגשמיים, וגם מתברך שהדברים האלו, ה' ישמור לו מה שהוא נותן לו שלא יאבד את מה שיש לו. 'יאר ה' פניו אליך', זה השלב השני, שה' יתן לו את הכוחות הרוחניים כמו אור החכמה והרצונות והכשרונות, שאחרי שיש לאדם את ה-'קמחי' מהברכה הראשונה, שגם יזכה לתורה. ועל ידי שיקדיש את כל מה שיש לו, גם הגשמיות וגם הרוחניות לתכלית קיום מצוות הקב"ה, הוא זוכה לברכה של: 'יאר ה' פניו אליך וישם לך שלום', כי האדם המקיים את התורה גם בגשמיות וגם ברוחניות, הוא האדם השלם.

ובזה יובן מאמר חז"ל במדרש רבה במדבר (י"א ז): 'כתוב אחד אומר ישא ה' פניו אליך וכתוב אחד אומר (דברים ז) אשר לא ישא פנים. כיצד נתקיימו שני כתובים הללו? כשישראל עושין רצון המקום - ישא ה' פניו אליך, וכשאין עושין רצון המקום - אשר לא ישא פנים'.

וצריך הסבר, הרי מובן מאליו שבברכת כהנים הברכה 'ישא ה' פניו אליך' היא למי שהוא עושה רצונו של מקום, מה הייתה הקושיא?

ואפשר להסביר את זה בדרך משל.

פעם היה גביר גדול שהיה לו בית חרושת. בבית החרושת עבדו כל מיני פועלים. הפועלים הפשוטים, לא היה להם גישה רק למקום עבודתם המצומצם וכל פעם שהיו צריכים איזה חומרים, הם היו צריכים לבקש מהממונה עליהם, וזה לקח להם תמיד זמן וטרחא להשיג את הנצרך להם וגם הם היו בבית החרושת כמו מספר שאף אחד לא מתייחס אליו. מה שאין כן העובדים בעלי רמה גבוהה, היה להם גישה לכל מקום וכל אחד קד לפניהם וכבדו אותם. וזה כפי שהסברנו, אם עושים רצונו של הקב"ה, אז זוכים להיות במדרגה גבוהה כל כך, שהאדם כבר איננו צריך לעמול על דברים בסיסיים והקב"ה עוזרו בגלל ההשתדלות כל ימי חייו להגיע לשלמות, אז הקב"ה נושא לו פנים.

צריך גם להבין למה בתפלה, לפני שהשליח ציבור מברך את ברכת הכהנים הנוסח הוא: 'ברכנו בברכה המשולשת, בתורה הכתובה וכו'. למה מזכיר שהברכה היא כתובה בתורה? היה מספיק אם היה אומר: 'ברכנו בברכה המשולשת' כי אנו הרי יודעים שהיא כתובה בתורה? וזה גם הביא לבלבולים באופן האמירה, שיש שליחי ציבור אשר מחברים את המלים בצורה לא נכונה: 'המשולשת בתורה' שזה לא נכון כי 'המשולשת בתורה' משתמע כאילו פרשת ברכת כהנים מוזכרת שלשה פעמים בתורה וזה הרי אינו! וצריך לחבר את המלים כך: 'ברכנו בברכה המשולשת'. ואחר כך משפט אחר: 'בתורה הכתובה על ידי משה עבדיך וכו'.

אלא שהפייטן רצה לרמוז שבברכת כהנים, יש ברכה על כל התורה. 'יברכך ה' וישמרך' - שישמור אותך מלעבור על לאוין, 'יאר ה' פניו אליך ויחונך' שיחונך אותך שתוכל לקיים מצוות עשה. 'וישם לך שלום', על ידי שמירה מלעבור על לאוין - וקיום מצוות העשה, - תזכה לשלמות.

ב.נ.

פרשת נשא, היא הפרשה הכי הגדולה שבתורה ובה 176 פסוקים ובתהלים פרק קי"ט 'אשרי תמימי דרך', הוא הפרק הכי הגדול שבנ"ך ובו 176 פסוקים וכנגדם מסכת בבא בתרא היא המסכת הגדולה שבש"ס ובה 176 דפים.

ואולי יש בזה רמז לשלשת חלקי חיי התורה שאדם צריך לקיים כל ימי חייו. פרשת נשא, מרמזת על התורה שבכתב, מסכת בבא בתרא, מרמזת על התורה שבעל פה ותהלים, מרמז על התפלות והשירים והתשבחות. והמספר 176 כפול שלש זה 528 וזה בגימטריה (ויקרא כ"ז ל) 'לי-הוה הוא קדש לי-הוה'. כי המקיים שלשה דברים אלו בכל לבו ונפשו, הוא נקרא 'קדש לה'.

ב.נ.

נשא את ראש

לרבי מאיר מפרמישילן זצ"ל, הגיע פעם לשבת 'נכד' של איזה רבי שהוא עצמו היה בור ועם הארץ. בשלחן השבת דיבר כל הזמן מיחוסו ומגדלותו ודרש מהגבאים שיתנו לו כבוד. אחד הגבאים הישישים שהיה פיקח גדול, ראה על פניו של רבי מאיר שהדבר לא מוצא חן בעיניו, הלך לאחד הגבירים בשכונה שהיה חסיד גדול של רבי מאיר וסיפר לו על המעשה וביקש ממנו שיזמין את ה-'נכד' לסעוד אצלו ושיבטיח לו מתנה הגונה לאחר השבת. הגבאי קרה ל-'נכד' החוצה, ואמר לו שיש איזה גביר שרוצה להזמינו לסעוד אצלו. ה-'נכד' הצטעק והכריז: 'באתי במיוחד לרבי מאיר מפרמישילן והוא ודאי יעלב שאני הולך ועוזב את שלחן השבת'. 'אבל', המשיך הגבאי, 'הגביר הבטיח לתת לכבודו מתנת יד הגונה לאחר השבת!' 'אהה' אמר אז ה-'נכד', 'אם כך, זה משהוא אחר, זה עניין של הפסד מרובה' והלך בשמחה אל הגביר! כשרבי מאיר ראה את הגבאי הישיש חוזר לבד בלי ה-'נכד', התחייך, כי הבין שהגבאי עשה פה איזה שטיק! הוא ביקש את הגבאי שיספר לו מה קרה, והגבאי סיפר את כל השתלשלות העניינים. רבי מאיר שאל אותו: 'מהיכן למדת לעשות כך?' ענה לו הגבאי: 'מפרשת השבוע! כתוב בפרשה: 'נשא את ראש בני גרשון' ולמדת פשט ככה: אם אחד שהוא רק בבחינת 'בני' זאת אומרת שאין לו שום ערך עצמי רק זה שהוא 'בן' של קדושים אבל בכל זאת 'נשא' - הוא מתגאה, אז 'גרשון', צריך לגרש אותו! הרבי הצטחק בקול ומאד נהנה מחריפתו של הגבאי שלו!